

Бан Милосављевић

Светислав–Тиса Милосављевић је рођен 7. септембра 1882. у Нишу. На Митровдан, 8. новембра 1929. године закорачио је у Бању Луку и отпочео

управљање Врбаском бановином, као његов први бан. Наиме, стицајем разних историјских околности, Бања Лука је те 1929. године постала сједиште новостворене Врбаске бановине – једне од девет таквих покрајина у Краљевини Југославији.

Бан Милосављевић је у нашим крајевима затекао веома тешку ситуацију – по свим критеријумима, Врбаска бановина је била најнеразвијенија од свих девет. Међутим, то га није поколебало. Напротив... Милосављевић је био велики борац и визионар. Одмах је "засукао рукаве" и отпочео са гигантским подухватима, какви у цијелој бановини, а нарочито у нашем граду, нису запамћени. За свега четири и по године његове управе у Врбаској бановини су изграђене стотине основних школа, мостова, километри и километри путева, отворене многе привредне, културне и спортске институције и установе...

Општи напредак нарочито се осјетио у банском средишту - Бањој Луци - која је за те четири и по године добила многе репрезентативне објекте, који су и данас њен понос. Већ до 1. децембра 1931. године изграђена је Банска палата, данашња зграда Административне службе града Бања Лука. Непуну годину касније, на Митровдан 1932. године, свечано је отворен Бански двор. Године 1930. основани су Позориште и Музеј Врбаске бановине, који су четири године касније добили зграду садашњег Народног позоришта Републике Српске, храм културе који и данас краси наш град.

За вријеме управе бана Милосављевића, саидано је седам палата за чиновнике у данашњој Алеји светог Саве и код главне бањолучке поште. Тих тридесетих година прошлог вијека изграђен је и хотел "Палас", а дограђен и модернизован хотел "Босна". Такође, уређен је Градски парк, у којем је откривен споменик Петру Кочићу, изграђени су и Соколски дом и Хигијенски завод... Бања Лука је добила прве асфалтиране улице, основано је Централно бановинско удружење за туризам, покренуте "Врбаске новине"...

Бан Милосављевић је током свог боравка у Бањој Луци много помогао да се заврши Храм Свете Тројице, који се данас, на старом мјесту, обнавља под називом Храм Христа Спаситеља. Бањолучка православна црквена општина указала је част Светиславу Милосављевићу да на Спасовдан 1939. године кумује освештавању те цркве.

Први бан Врбаске бановине напустио је Бању Луку вечерњим возом 22. априла 1934. године, отишавши за Београд, на мјесто министра саобраћаја у Краљевској влади. Локалне власти су планирале да му организују свачани испраћај, али је он – онако скроман, какав је био – то одбио, а новац који је био предвиђен за трошкове тог испраћаја дат је (по његовој жељи) у хуманитарне сврхе. Приликом његовог одласка се, ипак, спонтано окупило око 10.000 Бањолучана, који су од Банског двора до Жељезничке станице (данашњег Музеја савремене умјетности) направили почасни шпалир. О том величанственом растанку писале су многе београдске, загребачке и бањолучке новине. Било је и суза.

Колико је данас познато, Светислав-Тиса Милосављевић је још само једном посјетио Бању Луку. Било је то на већ поменути Спасовдан, 18. маја 1939. године, када се у Бањој Луци окупило око 20.000 грађана, који су били одушевљени што су поново имали прилику да виде свог драгог бана.

Светислав Милосављевић је умро у Београду 28. јула 1960. године, у 78. години живота...